

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **B. B.**, bývajúcej v G., zastúpenej H., s.r.o. so sídlom v B., IČO: X., proti odporcom **1/ Slovenskej republiky - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **2/ Slovenskej republiky - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, **3/ Slovenskej republiky - Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 5, **4/ Slovenskej republiky - Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Mierová č. 19, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 37/2004, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2009 sp. zn. 3 Co 142/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. mája 2009 sp. zn. 3 Co 142/2009 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa v konaní domáhala, aby súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť jej sumu 65 000 Sk s príslušenstvom predstavujúcu škodu, ktorá jej bola spôsobená nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v prípade tzv. nebankového subjektu. Odporcom 1/ až 4/ nepriznal náhradu trov konania.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 8. apríla 2008 č.k. 15 C 37/2004-149 návrh zamietol. Odporcom 1/ až 4/ nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. mája 2009 sp. zn. 3 Co 142/2009 odvolanie proti prvostupňovému rozsudku odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Vychádzal z toho, že navrhovateľka 21. januára 2004 splnomocnila advokáta JUDr. P. H., aby ju zastupoval v tomto konaní. Splnomocnenému advokátovi bol dňom 25. januára 2007 pozastavený výkon advokácie [§ 8 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov], v dôsledku čoho od uvedeného dňa nebol oprávnený poskytovať právne služby. Odvolanie podala v mene navrhovateľky H., s.r.o., v konaní ale nebolo preukázané, že ju navrhovateľka poverila zastupovaním v predmetnej veci. Odvolací súd z uvedeného dôvodu považoval toto odvolanie za podané neoprávnenou osobou, a preto ho odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že pokiaľ odvolací súd nemal za preukázané jej zastúpenie, mal vykonať šetrenie za účelom zistenia, či navrhovateľku zastupuje advokátska kancelária H., s.r.o. Tým, že odvolanie bez ďalšieho odmietol, odňal navrhovateľke možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K dovolaniu pripojila plnomocenstvo z 1. februára 2007 (č.l. 191 spisu) udelené uvedenej advokátskej kancelárii na jej zastupovanie v danej veci.

Odporcovia 2/ a 4/ označili dovolanie za procesne neprípustné; odporcovia 1/ a 3/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu

odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je ním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Navrhovateľka podala dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania; takéto uznesenie nie je v týchto ustanoveniach uvedené a nevykazuje znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 prípustné.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania navrhovateľky prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolaateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Navrhovateľka namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. Znak tejto procesnej vady má tiež postup odvolacieho súdu, ktorý odmietne odvolanie podľa § 218 ods. 1 O.s.p., hoci procesné predpoklady pre taký postup vyplývajúce zo zákona nie sú dané.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 249/2004 (publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 32/2005) uviedol, že nedostatok procesného

plnomocenstva je nedostatkom podmienky konania, ktorý možno odstrániť (§ 104 ods. 2 O.s.p.), pričom opatrením súdu na odstránenie nedostatku preukázania zastúpenia je spravidla výzva tomu, kto vystupuje ako splnomocnenec, prípadne účastníkovi, aby v určenej lehote predložil plnomocenstvo, alebo aby k udeleniu plnomocenstva došlo ústne do zápisnice. To platí tak v prípade, kedy plnomocenstvo nebolo v konaní predložené vôbec, ako aj v prípade, že bolo predložené s nedostatkami, pre ktoré ho nebolo možné považovať za platné. Pokiaľ súd účastníka na odstránenie nedostatku plnomocenstva nevyzval a jeho podanie bez ďalšieho odmietol, odňal mu možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Vo vyššie uvedenej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky dodal, že ak odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie zastupovať účastníka spôsobom uvedeným v § 28 ods. 1 O.s.p., nejde o odvolanie podané neoprávnenou osobou, lebo v takom prípade ten, kto v odvolaní vystupuje ako zástupca účastníka, neuplatňuje v konaní procesné práva vo vlastnom mene, ale procesnoprávny úkon robí za zastúpeného. Nedostatok preukázania plnomocenstva potom treba považovať za nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Procesným dôsledkom neodstránenia tohto nedostatku je zastavenie konania (§ 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p.). Na tomto právnom názore zotrváva dovolací súd aj v prejednáwanej veci.

Zo spisu vyplýva, že dovolací súd spôsobom, ktorý je v zmysle vyššie uvedeného považovaný za procesne správny, nepostupoval – navrhovateľku ani advokátsku kanceláriu H., s.r.o., ktorá podala v jej mene odvolanie, nevyzval na predloženie plnej moci preukazujúcej, že odvolanie za navrhovateľku podala táto advokátska kancelária ako jej splnomocnená zástupkyňa. Pokiaľ dovolací súd odvolanie bez ďalšieho odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., odňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že plná moc z 1. februára 2007 (č.l. 191 spisu) pripojená navrhovateľkou k dovolaniu preukazuje, že navrhovateľka bola už v čase podania odvolania zastúpená advokátskou kanceláriou H., s.r.o.

Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. februára 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková